

Nou disc de l'autor de 'Les cançons tel·lúriques'

Roger Mas

Màgia i tenebora

El cantautor de Solsona llança 'Irredempt', el seu primer treball amb composicions noves en cinc anys

Les cançons cultiven una estètica despullada, de veu i guitarra, en homenatge als trobadors clàssics

JORDI BIANCIOTTO
BARCELONA

Ara que la paraula cantautor ha perdut part del seu significat i s'aplica amb freqüència a tota classe d'interprets de les seves cançons, Roger Mas recorre a aquesta figura, en una accepció clàssica, en el seu nou disc, *Irredempt*, que transmet rebeldia, resistència, des del seu mateix títol i des de la seva portada, una foto en què apareix xop per una forta pluja, desafiant els elements. Mas no es priva de titllar d'«essencialista» aquest treball, que té el propòsit de «transmetre la sensació d'estar en una habitació a soles amb algú que canta i toca la guitarra».

Mas evoca el «senyor vestit de negre, amb la guitarra, la cadira i el seu món místic, que toca sota un focus»

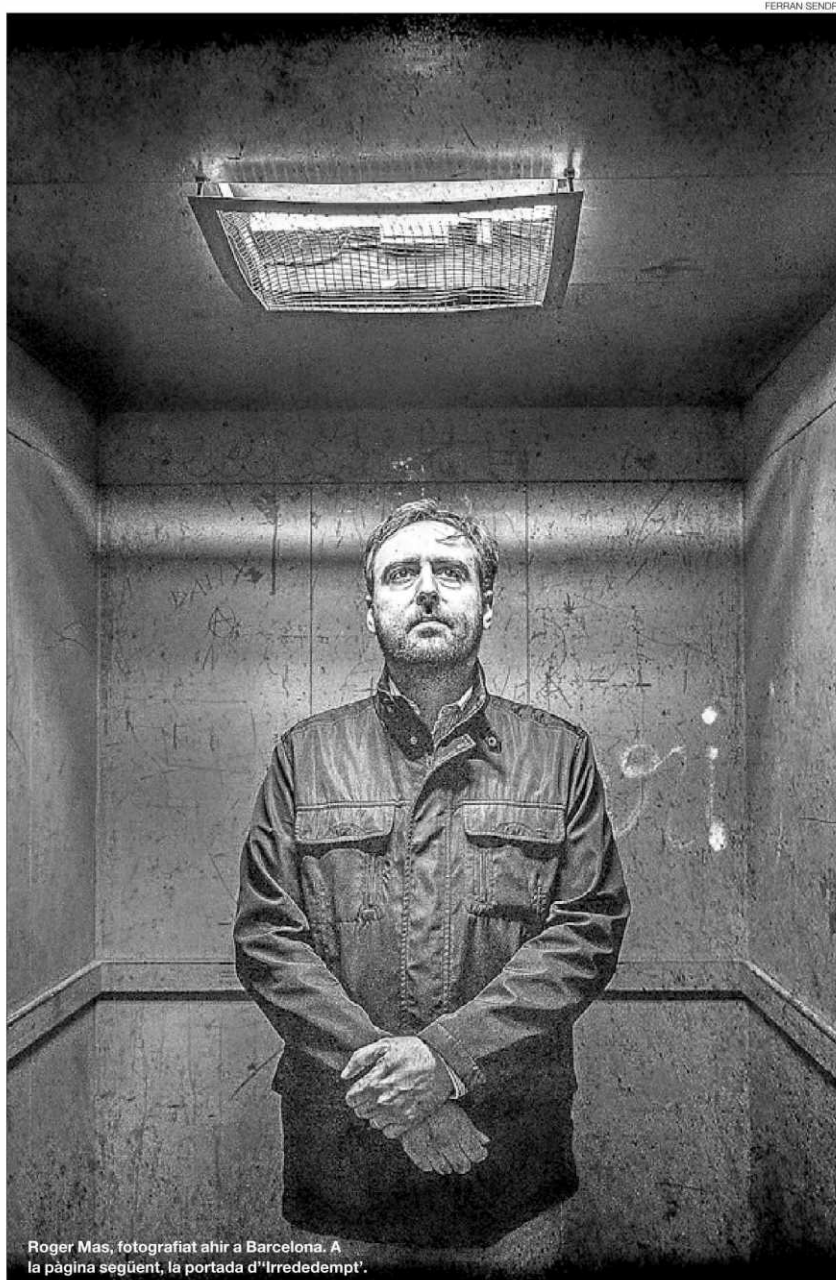
Irredempt, que surt demà a la venda, arriba cinc anys després del seu últim disc amb cançons noves. *A la casa d'enlloc*, i tres després de la seva obra amb la Cobla Sant Jordi. De l'exuberància instrumental a l'extrema austeritat. «Després del disc amb la cobla vaig veure que me n'havia d'anar a l'altra punta. Allà hi havia molts colors i timbres, i potser el que ara podia oferir era la cruïlla de la interpretació», explica el cantautor de Solsona, que ha gravat la veu i la guitarra a la vegada, sense separar les pistes, i que va viatjar als estudis Abbey Road, de Londres, per realitzar el màster. «Per mantenir la dinàmica de la gravació i que hi hagués

diferències entre els moments fluïdos i els forts, evitant que el so fos lineal», precisa.

Disc nu, però en absolut senzill, que rendeix obertament homenatge «al cantautor com el senyor vestit de negre, amb la seva guitarra, la seva cadira i el seu món místic, tocant sota un focus». Inspirat pels àlbums que li van donar arguments per ser cantautor: *Paco Ibáñez a l'Olympia*, *Liebeslied* (Toti Soler) i, més recentment, *Darmodej*, del txec Jaromír Nohavica. «El cantautor no tant per la part política, de protesta, sinó per aquesta sensibilitat i expressió de dubtes existencials», assenyalava Mas. I, aventurant-se en el seu retrat, afegeix: «El tipus que té un punt d'actitud rockera, d'atreuiment, i a la vegada uns sentiments potser més femenins, un lirisme».

HALO SOBRENATURAL // El romanticisme aflora en la primera peça del disc que ha transcendit, *Ella té un cel als ulls*, que compta amb un videoclip dirigit per Lluís Danés. Les altres 11 cançons llisquen per camins sinuosos, combinant l'evocació llegendària i un misticisme ancestral, la màgia i la tenebra, embolcallades en un halo sobrenatural. Queda bastant clar que a Mas el costumisme de la realitat li interessa més aviat poc. «M'atrauen els moments dramàtics, de crisi, en què hi ha conflicte i misteri», explica.

S'observa a *El rei dels verns*, una de les peces més destacades, on sembla evocar el Llach d'*El bandoler* brindant la seva veu a diferents personatges. «Crec que és una coincidència, encara que, és clar, aquella cançó l'he escoltat des de petit i potser m'ha influït», apunta. Es tracta d'una peça construïda a partir d'un text de Goethe sobre un mite escandinau.

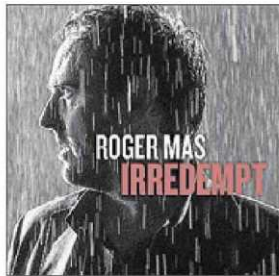
Roger Mas, fotografiat ahir a Barcelona. A la pàgina següent, la portada d'*Irredempt*.

FERRAN SENDRA

«Una princesa a qui se li gela el cor i mor», resumeix Mas. La cançó va més enllà i, com altres del disc, el seu propòsit no és evocar llegendes i mites per demostrar que segueixen vients en l'ànima humana, sinó aprofundir-hi i mantenir-los vius. «Jo sóc ara més descregut que abans, però mantinc aquesta estètica perquè em fa sentir coses, sentir que hi ha una veritat. Quan dones protagonisme a la màgia i a tot el que és sobrenatural et treus responsabilitat, et sents bé», indica. Sense el misteri, opina Mas, «estariem morts» perquè «genera una fascinació, ganes de posar-hi llum». ¿És el motor del seu art? «Sí, descobrir coses i que, a la vegada, el misteri es mantingui».

CANÇONS SOMIADES // Encara que el lector pugui tenir dubtes, *Irredempt* no és un disc impenetrable: barreja sentiments, imatges i històries precises i diàfanes. Mas el considera el seu treball «més transparent, potser al costat de *Mística domèstica*». Però,

Algunes peces
al·ludeixen a llegendes
remotes. «Sense el
misteri estariem
morts», opina

encara que la pregunta pugui semblar presumptuosa o fins i tot ofensiva, ¿el país i l'escena estan preparats per a un disc com aquest? Mas replica convençut. «Crec que sí, hi ha molta gent a qui li pot interessar un disc de cantautor, no sé si aquest en concret, però sí un disc que et puguis posar a casa a la nit, quan tot hom dorm, assegut al sofà amb un whisky, adormint-te amb les cançons, somiant i deixant que les cançons entrin al teu son... A mi m'agraden els discos que et permeten fer això», il·lustra.

El pròxim pas serà portar aquest repertori i aquest esperit al directe, i Mas prepara una escenificació i il·luminació cuidades, de la mà de Danès i Joan Teixidó, amb «nou miralls que multipliquen el cantautor i l'instrument». *Irredempt* s'estrenarà el 16 d'octubre a la Fira Mediterrània (Manresa), i el 20 d'abril arribarà a l'Auditori, dins del Festival del Mil·lenni. ≡

Vegeu el vídeo d'«Ella té un cel als ulls» al mòbil o a e-periodico.cat.

